

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Luigi D'Aniello a i.

Žalovaná: Poste Italiane SpA

Prejudiciálne otázky

1. Je ustanovenie vnútroštátneho práva, ktorým sa vykonáva smernica 1999/70/ES⁽¹⁾ takým spôsobom, že v prípade nezákonného prerušenia vykonávania pracovnej zmluvy na základe neplatného ustanovenia o trvaní zmluvy stanovuje rozdielne a výrazne nižšie hospodárske dôsledky ako v prípadoch nezákonného prerušenia vykonávania zmluvy všeobecného súkromného práva na základe neplatného ustanovenia o trvaní takejto zmluvy, v rozpore so zásadou ekvivalencie?
2. Je skutočnosť, že účinnosť sankcie zvyhodňuje zamestnávateľa porušujúceho zákon na úkor zamestnanca, ktorého zamestnávateľ predmetným porušením zákona poškodil, s tým, že doba trvania súdneho konania, a to aj tá štandardná, priamo poškodzuje pracovníka v prospech zamestnávateľa a reštitučná účinnosť konania sa znižuje pomerne s rastúcou dĺžkou konania, až takmer zanikne, v súlade s európskym právom v príslušnom rozsahu jeho pôsobnosti?
3. Je skutočnosť, v rozsahu pôsobnosti európskeho práva podľa článku 51 Charty základných práv Európskej únie, že doba trvania súdneho konania, a to aj tá štandardná, priamo poškodzuje pracovníka v prospech zamestnávateľa a reštitučná účinnosť konania sa znižuje pomerne s rastúcou dĺžkou konania, až takmer zanikne, v súlade s článkom 47 Charty a článkom 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd?
4. Zahŕňa pojem pracovnoprávne podmienky podľa doložky 4 smernice 1999/70/ES, pri zohľadnení vysvetlenia podľa článku 3 ods. 1 písm. c) smernice 2000/78/ES⁽²⁾ a článku 14 ods. 1 písm. c) smernice 2006/54/ES⁽³⁾, aj dôsledky nezákonného prerušenia pracovného pomeru?
5. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku, je rozdiel medzi dôsledkami, ktoré taliansky právny systém bežne stanovuje pri nezákonnom prerušení pracovného pomeru na dobu neurčitú a pracovného pomeru na dobu určitú, možné odôvodniť vzhľadom na doložku 4?
6. Majú sa všeobecné zásady platného práva Spoločenstva týkajúce sa právnej istoty, ochrany legitímnej dôvery, rovnosti prostriedkov obrany v konaní, účinnej súdnej ochrany, práva na prejednanie veci nezávislým súdom a všeobecne práva na spravodlivé súdne konanie zaručené

článkom 6 ods. 2 Zmluvy o Európskej únii (v znení článku 1.8 Lisabonskej zmluvy a na ktorý sa odvolával článok 46 Zmluvy o Európskej únii v znení Zmluvy z Nice) — v spojení s článkom 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 a s článkami 46, 47 a 52 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie, vyhlásenej v Nice 7. decembra 2000, tak ako boli prebraté do Lisabonskej zmluvy, vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby Talianska republika po uplynutí dlhšieho časového obdobia (9 rokov) prijala také ustanovenie, akým je článok 32 ods. 7 zákona č. 183/10, ktoré mení dôsledky už prebiehajúcich súdnych konaní s tým dôsledkom, že priamo poškodzuje pracovníka v prospech zamestnávateľa a že reštitučná účinnosť konania sa znižuje pomerne s rastúcou dĺžkou konania, až takmer zanikne?

7. V prípade, že Súdny dvor neuzná, že uvedené zásady sú horizontálne a všeobecne uplatniteľné základné zásady právneho systému Európskej únie, t. j. neskonštatuje rozpor ustanovenia, akým je článok 32 ods. 5 a 7 zákona č. 183/10, s povinnosťami vyplývajúcimi zo smernice 1999/70/ES a z Charty základných práv Európskej únie, má sa spoločnosť akou je žalovaná, ktorá má vlastnosti uvedené v bodoch 55 až 56 tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania, považovať za štátnu organizáciu na účel priameho vertikálneho uplatnenia európskeho práva, najmä doložky 4 smernice 1999/70/ES a Charty základných práv Európskej únie?
8. Pokiaľ Súdny dvor EÚ odpovie na otázky č. 1, 2, 3 alebo 4 kladne, umožňuje zásada lojalnej spolupráce ako základná zásada Európskej únie neuplatniť výkladové ustanovenie, ako je článok 1 ods. 13 zákona č. 92/12, ktorý znemožňuje dodržanie zásad vyplývajúcich z odpovedí na otázky č. 1 až 4?

⁽¹⁾ Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368).

⁽²⁾ Smernica Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/54/ES z 5. júla 2006 o vykonávaní zásady rovnosti príležitostí a rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 204, s. 23).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Nemecko)
28. februára 2013 — U/Stadt Karlsruhe**

(Vec C-101/13)

(2013/C 156/30)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: U

Žalovaný: Stadt Karlsruhe

Prejudiciálne otázky

1. Musí spôsob vydania prístrojom snímateľnej strany s osobnými údajmi cestovných pasov vydaných členskými štátmi podľa prílohy nariadenia (ES) č. 2252/2004 ⁽¹⁾ spĺňať všetky povinné špecifikácie časti 1 dokumentu ICAO ⁽²⁾ č. 9303 (cestovné pasy snímateľné prístrojom)?
2. Ak sa podľa práva členského štátu upravujúceho mená skladá meno osoby z jej krstného mena a priezviska, je členský štát podľa prílohy nariadenia (ES) č. 2252/2004 v spojení s ustanoveniami v bode 8.6 oddielu IV časti 1 dokumentu ICAO č. 9303 (cestovné pasy snímateľné prístrojom) oprávnený v políčku 6 na prístrojom snímateľnej strane cestovného pasu s osobnými údajmi uvádzať ako primárny identifikačný znak aj rodné priezvisko?
3. Ak sa podľa práva členského štátu upravujúceho mená skladá meno osoby z jej krstného mena a priezviska, je členský štát podľa prílohy nariadenia (ES) č. 2252/2004 v spojení s ustanoveniami v bode 8.6 oddielu IV časti 1 dokumentu ICAO č. 9303 (cestovné pasy snímateľné prístrojom) oprávnený v políčku 7 na prístrojom snímateľnej strane cestovného pasu s osobnými údajmi uvádzať ako sekundárny identifikačný znak aj rodné priezvisko?
4. V prípade, že sa na druhú alebo tretiu otázku odpovie kladne: Je členský štát, ktorého právo upravujúce mená stanovuje, že meno osoby sa skladá z jej krstného mena a priezviska, na základe ochrany mena podľa článku 7 Charty základných práv Európskej únie ⁽³⁾ a podľa článku 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ⁽⁴⁾ povinný v označení políčka na prístrojom snímateľnej strane cestovného pasu s osobnými údajmi, v ktorom je uvedené rodné priezvisko, uviesť, že v tomto políčku sa uvádza aj rodné priezvisko?
5. V prípade, že sa na štvrtú otázku odpovie záporne: Je členský štát, ktorého právo upravujúce mená stanovuje, že meno osoby sa skladá z jej krstného mena a priezviska, a ktorého právo o cestovných pasoch stanovuje, že označenie políčok na údaje na prístrojom snímateľnej strane cestovného pasu s osobnými údajmi sa zobrazí aj v anglickom a vo francúzskom jazyku a v políčku 6 na prístrojom snímateľnej strane cestovného pasu s osobnými údajmi sa v osobitnom riadku uvádza aj rodné priezvisko a pred ním skratka „geb.“ zo slova „geboren“ (rodený), povinný na základe ochrany mena osoby podľa článku 7 Charty základných práv Európskej únie a podľa článku 8 Európskeho

dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uvádzať aj preklad skratky „geb.“ zo slova „geboren“ (rodený) v anglickom a vo francúzskom jazyku?

6. Ak sa podľa práva členského štátu upravujúceho mená skladá meno osoby z jej krstného mena a priezviska, je členský štát podľa prílohy nariadenia (ES) č. 2252/2004 v spojení s ustanoveniami v bode 8.6 oddielu IV časti 1 dokumentu ICAO č. 9303 (cestovné pasy snímateľné prístrojom) oprávnený uviesť v políčku 13 na prístrojom snímateľnej strane cestovného pasu s osobnými údajmi rodné priezvisko ako opčný osobný údaj?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2252/2004 z 13. decembra 2004 o normách pre ochranné prvky a biometriu v cestovných pasoch a cestovných dokladoch vydávaných členskými štátmi (Ú. v. EÚ L 385, s. 1).

⁽²⁾ International Civil Aviation Organisation.

⁽³⁾ Charta základných práv Európskej únie.

⁽⁴⁾ Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 8. marca 2013 — ASL n. 5 „Spezzino“ a i./San Lorenzo Società Cooperativa Sociale, Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus

(Vec C-113/13)

(2013/C 156/31)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: ASL n. 5 «Spezzino», A.N.P.A.S. Associazione Nazionale Pubblica Assistenza — Comitato Regionale Liguria, Regione Liguria

Žalovaní: San Lorenzo Società Cooperativa Sociale, Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus

Prejudiciálne otázky

1. Bránia články 49 ZFEÚ, 56 ZFEÚ, 105 ZFEÚ a 106 ZFEÚ vnútroštátnemu predpisu, ktorý stanovuje, že zdravotná doprava sa prednostne zadáva združeniam dobrovoľníkov, talianskemu červenému krížu a iným inštitúciám alebo oprávneným verejným orgánom, aj keď sa tak deje na základe zmlúv, podľa ktorých sa hradia výlučne skutočne vynaložené náklady?